

[Kurt Hansen]

nemlig sådan, at det i altovervejende grad er de to supermagter, Sovjetunionen og USA, der vil komme til at spille en afgørende, dominerende rolle. Hvis vi ser på, hvordan oprustningen har formet sig de seneste år, så har den en klart stigende tendens, så der vil ikke på den ekstraordinære generalforsamling blive tale om en reel form for nedrustning, men snarere maksimalt en taktisk begrænsning af den oprustning, som finder sted.

Venstresocialisternes generelle holdning til spørgsmålet om militær m. v. er ganske klar. Vi er modstandere af militæret, vi deltager på alle fronter i kampen imod såvel den nationale som den internationale militarisme, og vi opfatter de nuværende militære blokke som hovedsagelig værende rettet imod såkaldte indre fjender, i hvert fald i væsentlig større omfang, end de er rettet imod såkaldte ydre fjender af mere taktisk bestemt art. På den måde er Danmark gennem opretholdelse af sit militær og gennem sit medlemskab af NATO med til at opretholde en undertrykkende instans, nemlig militæret, som er en undertrykkende instans over for den danske befolkning.

Jeg vil kort sige noget om, hvordan vi opfatter forholdet mellem de to supermagter og mellem NATO og Warszawapagten.

Vi ser og hører i stigende grad i pressen, i radio, aviser og fjernsyn, noget om, hvordan russerne står lige for døren, de er ved at invadere os. De har slagskibe, krigsskibe og u-både og hele balladen liggende parat til at invadere os. Vi har kun den bemærkning til disse ting, at vi mener, det er vildt overdrevne koldkrigstoner, hverken mere eller mindre. Vi mener ikke, der er tale om nogen form for politiske forhold, som tilnærmelsesvis betinger, at Sovjetunionen eller Warszawapagten skulle udgøre nogen form for militær trussel over for Danmark. Der er hovedsagelig tale om, at såvel NATO som Warszawapagten i altovervejende grad er beregnet til at holde styr inden for egne rækker. Det så vi i forbindelse med Warszawapagten med hensyn til Tjzekoslovakiet. Det er blot et eksempel, som skal nævnes.

Det betinger dog ikke, at man kan betegne Warszawapagten som værende en mere aggressiv magt end NATO. Jeg mener, man må konstatere, at NATO i det forhold er den altdominerende aggressive part, og det mener

jeg også klart er dokumenteret gennem de snese af krige, som USA har været involveret i rundt omkring i verden i de seneste mange år. Jeg mener ikke, at man kan adskille det ved at sige: det her er kun et anliggende for USA. Alle NATO-lande er naturligvis forpligtet af det, som storebroder i NATO foretager af imperialistiske krige og folkemyrdrier ude omkring i verden. I særdeleshed når befolkningen i tredjelandene har kæmpet for selvstændighed og socialisme, så har NATO været der som en hård, aggressiv, imperialistisk militærmagt, som med alle midler har forsøgt at nedkæmpe disse folkeslag, som kæmper for selvstændighed, demokrati og socialisme.

De to supermagter har opdelt verden imellem sig, det mener jeg dokumenteres klarest i forbindelse med bekræftelsen af Helsingforsaftalen, og de vil blande sig så lidt som overhovedet muligt i hinandens interessesfærer. Der er intet som helst, der tyder på, at dette ikke er tilfældet. Vi ved udmærket godt, at de igennem stormagtspolitikken ligger og deler verden op imellem sig, og at det som nævnt hovedsagelig er for at holde styr inden for egne rækker.

Om neutronbomben, som statsministeren jo bl. a. har udtalt sig om, som han har udtalt sig om så meget andet under sit besøg i USA, er det kommet frem, at den danske regering betragter neutronbomben som værende et almindeligt våben på lige fod med a-bomber osv. Der er ikke noget nyt eller noget anderledes i det, så derfor skal Danmark ikke tage nogen anden stilling, end man har gjort i forbindelse med a-bomben, man skal ikke tage afstand fra, at det kommer til at indgå som et våben i NATO-sammenhænge. Det er naturligvis helt uacceptabelt, set fra venstresocialisternes side i hvert fald, så det gør, at vi klart kan stemme for det dagsordensforslag, som hr. Ib Nør-lund har fremsat. Vi er ganske enige i, at man må arbejde for, at dette våben totalt kommer til at udgå af NATO-sammenhængene; det ville betyde en svækkelse af NATO.

Det er selvfølgelig fantastisk, og det er måske også lidt rørende, at høre de historier, som hr. Melchior fortæller heroppefra. Vi fik en historie om neutronbomben, hvor vi fik at vide, at det jo slet ikke var særlig inhumant. Det var helt fint, at i hvert fald infrastrukturu-